

Tìm giải pháp

(Tiếp theo)

Tôi vọng về trong vấn đề này lắm, xin đọc Tú Gân các tác...
Thao thức: v.v. vấn đề quan trọng nhất thời đại...
Thao thức: v.v. vấn đề quan trọng nhất thời đại...

Kính chào,

Một đặc biệt kỷ niệm của Hoa Bình

Mật đàm Kissinger Lê đức Thọ có tiến bộ không?

Từ oanh tạc đến thương lượng

Cánh tay và phông tỏa một là bài thương thuyết và trao đổi...
Cánh tay và phông tỏa một là bài thương thuyết và trao đổi...

(Tiếp theo)

Có hai yếu tố để đo lường...
Có hai yếu tố để đo lường...
Có hai yếu tố để đo lường...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

7 điểm của Thị Bình...
7 điểm của Thị Bình...
7 điểm của Thị Bình...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...
phải thương thuyết nghiêm...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

(Tiếp Theo)
Cao từ phía ông Shuman...
Cao từ phía ông Shuman...

(Tiếp Theo)
Cao từ phía ông Shuman...
Cao từ phía ông Shuman...

(Tiếp Theo)
Cao từ phía ông Shuman...
Cao từ phía ông Shuman...

(Tiếp Theo)
Cao từ phía ông Shuman...
Cao từ phía ông Shuman...

(Tiếp Theo)
Cao từ phía ông Shuman...
Cao từ phía ông Shuman...

THO CHÊM ĐẦU
Phong trào mới nổi...
Phong trào mới nổi...

THO BÂY GIỜ
VƯƠNG TÂN chọn
MIỄN THƯƠNG
ĐAU THƯƠNG

ăn tục nói phét
Anh TAM phụ trách
GIÓNG TRÁI SÂU RIÊNG

chức vụ của ông...
chức vụ của ông...
chức vụ của ông...

đời thì về cho các...
đời thì về cho các...
đời thì về cho các...

Những con người tạo thời cuộc NIXON và KISSINGER

HỒNG YẾN

phụ trách

1

(Tiếp theo)

Nhằm năm, ông Nixon vượt...
Nhằm năm, ông Nixon vượt...
Nhằm năm, ông Nixon vượt...

Văn Nghệ

Sổ Tay Văn Nghệ

Tin ngắn
Mới người báo tin rằng tại tỉnh, những lời kêu gọi của các nhà văn nghệ sĩ...
Nhớ qu Phan Khôi
Phan Khôi là người mà tôi nhớ nhất...
Phản ứng của Phan Khôi
Phan Khôi là người mà tôi nhớ nhất...
Phản ứng của Phan Khôi
Phan Khôi là người mà tôi nhớ nhất...

TÌM BẠN TÂM GIÁC

79) Khi đi đến một nơi xa lạ...
80) Khi đi đến một nơi xa lạ...
81) Khi đi đến một nơi xa lạ...
82) Khi đi đến một nơi xa lạ...
83) Khi đi đến một nơi xa lạ...
84) Khi đi đến một nơi xa lạ...
85) Khi đi đến một nơi xa lạ...
86) Khi đi đến một nơi xa lạ...
87) Khi đi đến một nơi xa lạ...
88) Khi đi đến một nơi xa lạ...
89) Khi đi đến một nơi xa lạ...
90) Khi đi đến một nơi xa lạ...

Đọc sách * Đọc sách * Đọc sách * Đọc sách

Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh là tập thơ...
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh là tập thơ...
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh là tập thơ...
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh
Chinh Phụng Ngâm điển âm thanh là tập thơ...

Thơ Vương Tân * Thơ Vương Tân

Hư vô
Mặt trời vẫn đỏ
Anh sống là một đời
Hết và rồi lại bắt đầu
Cách mạng hoài không thôi
Mặt trời vẫn đỏ
Anh sống là một đời
Hết và rồi lại bắt đầu
Cách mạng hoài không thôi
Héo may
Tôi nhớ cái buổi tối đầu
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh
Ngày đầu tiên tôi gặp anh

Táo phàm và Sống của Lê Minh Hoàng Thái Sơn

Sau bóng lâu dài LIÊN HIỆP QUỐC

Văn thơ "PERKING COBBER'S REDDIA OVER THE OCEAN" - một bài thơ...
Văn thơ "PERKING COBBER'S REDDIA OVER THE OCEAN" - một bài thơ...
Văn thơ "PERKING COBBER'S REDDIA OVER THE OCEAN" - một bài thơ...
Văn thơ "PERKING COBBER'S REDDIA OVER THE OCEAN" - một bài thơ...

- Những kỷ lục kỷ nhất thế giới**
CÁI HỮU DỊCH (TIẾP THEO)
Năm 1964: Huy chương vàng: Jed Greed (Mỹ) 2ph.10.3
Huy chương bạc: Gary Dillay (Mỹ)
Huy chương đồng: Robert Bennett (Mỹ)
Năm 1968: Huy chương vàng: Roland Mathes (Đông Đức) 2ph.09.5
Huy chương bạc: Charles Hietzer (Mỹ)
Huy chương đồng: Ronnie Mills (Mỹ)
Năm 1990: Huy chương vàng: Ernst Hoenkeberg (Đức) 2ph.47 giây
Huy chương bạc: Karl Ruben (Áo)
Huy chương đồng: F. Deoni (Hòa Lan)

Y DÂN Y TRỜI

Bất cứ lúc nào
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...

Y DÂN Y TRỜI
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...
Đang ăn cơm...

Đọc và cổ động Hòa Bình

-62-

CHƯƠNG 8

CÒN NỮA

CÁNH BÈO VĂNG Y

● LE XUYEN

CHƯƠNG VI

(CỒN NỮA)

C A U T A U O

TRẦN ĐỨC LẠI

— Thì Xúy Xúy vào hỏi đó có nhà chủ? Búi chủ
thầy Xúy có thể xin qua thăm. Chủ có chứng minh mới cần
nhà này.

— Li Chiêm nghe nhấm nhai.

— Sao Thầy Xúy lại từ như thế? Hỏi này anh
thầy Xúy Xúy đi đâu, đôi ba tuần đi đâu, bây giờ
lại từ như thế là làm sao?

— Thì Xúy Xúy nói rằng anh không cần chứng minh, anh
vào hỏi nhà cho thầy Xúy Xúy đi đâu, anh chứng minh, anh
và được thầy Xúy Xúy sẽ đi.

Như câu nói vậy chớ:

Thì Xúy Xúy nói rằng anh trước rồi sau đó
người ta nói rằng anh không cần chứng minh, anh
ngay thì anh lại báo anh mình báo người ta.

Li Chiêm tin vào chứng báo này thì đi làm thêm.

— Không anh, vào đến đây thì Sĩ Cảnh này mà còn
phải chứng minh này cho anh họ thì anh mới đi. Anh
phải chứng minh.

Như cuối cùng xuống đây:

— Thế là may thì Nhị a! Thì đi về chỗ!

Li Cưên và Kim Sởi về nhà mà hai người đang nói trong nhà Kim Sởi, quí ông cũng thấy Bình và Những người khác phởn phơ đến vào làm trong nhà của Cao Su, có thể đồng hương với nhau quá thân! Về công việc trong nhà đến Quân Lợi gặp Kim Sởi. Kim Sởi thấy đến phởn phơ mà nói chuyện với hai người:

— Bà con người Bà Con. Nhì ông người nào quí ông? Anh tôi không biết Bà Con. Nhì ông người nào quí ông?

— Cũng ông người anh tôi đây thưa Bà?

— Kim Sởi hỏi:

— Ông quí huyện nào đấy ư? Tên ông là gì? Ở có gia đình không?

— Dạ: Ông ở với chúng cháu! Cháu người Huyện Kiến Xương, sát tỉnh nhà đó thưa Bà?

— Kim Sởi mỉm cười đáp:

— Nhì ông người Kiến Xương đấy? Cũng có đến?

— Nhà tôi ở Kim Sởi nói:

— Nhà tôi, ở người cùng quê với anh ở trong đó! Tôi đây đây! Đó thưa Bà đây là chúng cháu! Trong đó tôi! Chém cháu ông cháu tôi Kim Sởi!;

— Đa chúng cháu ở Nhuận Cầu Kiến Xương đây.
 Lý Chiêm nói chưa dứt lời thì Xa Kíp đã đánh một
 roi vào vai Lý Chiêm và thét lớn :
 — Nói gì lớn thế này ? Lộn xộn chết tía mảy mảy
 giò đó nghe ! Cầm miệng lại !
 Lý Chiêm đang đứng im Kiềm Soạn cũng lặng thình dơ
 mắt nhìn Nhã như thằm vào ;
 — Thằng cha này ác lắm !

(CÒN NỮA)

TRƯỜNG ME

TƯỠI-HỒNG

PHẦN 6
CHƯƠNG 13

— Thế đàng của hai con lại lên máy tởn... Lúc đó
bà Siêu đưa cho với một chiếc ghế bành sắt. Anh Công
định đi ra ngoài, nhưng bà Siêu lại gọi lại.
Thế tránh nhữ chuyển tâm báo bị ai xâm... với các
Thầy cho con mặc áo rách, quần thủng! Bà này họ hậu quí!
Bà cho con cái áo mặc xưa thì này họ thế này!
Cả tởn tởn con như thế! không có cái quần nào vào
đúng con. Thằng Cu Ti thì cũng đi thủng ba Ti này, may
sống rồi. Cả xưa mẹ xưa mà đi đứ con con cũng đứ
mẹ mẹ đứ mà đi đứ con con cũng đứ... Thằng Cu
Ti giống ông Cu và y như cha con nhà này... Con Cu cũng
giống ông Cu, cho Bé Ti thì giống ai nữa!
Thế này mẹ...
— Bé Ti giống ông nội... Mặc đứ con không có đứ
nào giống tởn...
— Phải chết mệ tởn...
— Mệ cũng đi tởn...

Thầy vanh mặt !
 — Xương cũng đi.
 Phấn cười :
 — Bầy tôi quá ! Sự chẳng qua vậy ! Các cô phải đi cùng chồng chứ ! Bỏ mặt mà đi này không giống đâu. Các cô nhớ vào đình tên cốt hay sao ?
 Phấn thốt :
 — Mày bỏ đầu vào ông thầy chỉ để đến cùng giáng mình.
 — Có giống cha ông thầy hay ông thầy giáng ?
 Mấy đứa em bèn lên Bà đi lấy một đũa rồi Bà đầu ngón tay bẻ không ra bẻ. Bà nói cho đầu phải cho vào ngón tay bẻ rồi lên con con chỉ giống tôi cho ông chàng em ra như cẻ bẻ mà mới được. Chỉ bẻ này quá lúc nào ông thầy mới phải phân thân nữa. Bỏ đi không ra lên ông thầy phân thân cho anh nữa chứ. Các cô không vào nữa thì anh xin các cô không cho anh vào nữa chứ ? Người đàn bà mà lúc nào cũng bẻ mà để anh vào giống anh là quá sự chẳng...
 Anh đi mà đi đến ông thầy bắt quyết vậy.
 Phấn bỗng đứng đầu xuống nhìn vào con Gí cười :
 — Mày tại này giống anh Cha thật !
 Phấn tiếp :
 — Không đủ nào giống mà ngoài hết !

Thầy hỏi mồi :
 - Theo mồi thật ! Đứa nào giống chúng thì
 giống chúng, đứa nào sao giống mình thì bả giẫm
 mồi...
 Phức đưa cào thẳng bả Tí :
 - Thằng Bả Tí không biết giống ai ?
 Thầy nói :
 - Bả Tí giống ông nội.
 Phức vuốt râu :
 - Đâu tức này là đứa đẻ ông ngoại. Cái trên này là
 cháu con Tí !
 Thầy gật :
 - Con tao đẻ sao tức cũng đẹp. Tóc mềm, sợi nhỏ
 đẹp...
 Bả Đức cầm đĩa trứng gà luộc đi ra phát cho mỗi
 đứa cháu ngồi. Thầy đánh đàn Bả Tí. Bả Đức ăn
 được đôi, trứng gà luộc xong không tiêu.
 Bả Đức nói :
 - Chúng mày uống con gì quá ngon con lóe láe...
 Con nhái típ cho con dạn gì cho quen...
 Thầy gật gật.

(CÒN NỮA)

BẢN TANGO CUỐI CÙNG

LÊ HẠNG.

- 161 -
CHƯƠNG 9

Phong nhìn vào mắt tôi:
— Có chuyện gì không? Sao mắt em buồn thế?
Tôi lắc đầu:
— Không có gì đau anh
— Em đôi anh, em ghen đi?
— Em làm gì mà ghen? em đi đi vào một mình, ngủ một mình
Chàng cười mỉm:
— Ngủ một mình?
Tôi đỏ mặt:
— À! là em nói thế.
Phong vuốt ve tay tôi:
— Đùng buồn nữa Trang... thôi cho gì nhậu vậy.
Tôi lắc đầu:
— Em không muốn ngủ đến nửa.
Phong thở dài:
— Có lẽ anh đi xa...
Tôi bàng hoàng:
— Đi xa mà đi đâu cơ anh?

— Thu Hối sẽ đi Đờ học anh thì ... trỏ ...
— Cho đây ?
— Thấy vậy là thấy,
Anh không còn là anh?
Chàng mỉm cười:
— Có thể lắm chứ. Trạng này em hứa đờn buồn nữa đi.
Chàng nắm mặt tôi lên, hai mắt gần gũi xuống. Tôi
rưng rưng ngẹn, tôi chợt tái mặt:
— Đừng anh ...
Chàng buồn buồn:
— Anh xin lỗi Trang.
Tôi lễ độ đủ Thịch vàng mặt đi ra với vẻ chẳng đủ
đồng minh nhắc tôi Thịch. Chẳng tôi cần vẻ giận, tôi với
chàng, tôi với chàng, tôi vàng rơm tôi đờn phút đó mặt giây
phút đi tới chỗ ngồi, tôi chợt hai mắt Phong ngơ ngẩn như
phôi phôi lạc quẻ gương.

Tôi biết Phong sẽ đi rất xa, tôi muốn hôn chàng được
một lần nhưng tôi không đủ can đảm đi Phong sẽ chàng
đi để lòng trên giường mặt nhĩa thật xa.

Thôi nói thôi, muốn biết cần xác khế than thì anh
đi nói anh nói anh nói anh trước đi cho chàng rồi tôi báo
áo ngơ thôi anh ài anh. Tôi lại mỉm cười cố giết chết

ngà.
 Tôi chương mắt ngó Phong :
 — Khi có vợ rồi, hôn người con gì khác anh hôn được
 hôn?
 Chẳng bằng người này:
 — Anh không tin tôi nói? Anh thông có vợ như mọi
 người khác.
 Chẳng nhẽ tôi :
 — Còn em ?
 Tôi thò nhón :
 — Em mà thì, trước này cưới chẳng được ai hôn,
 em này thì sợ mất đức cha em đành...
 — Chưa thấy mặt đời,
 Phong vươn tay gãi cằm : tay tôi :
 — Trông em đẹp bề anh vậy.

(CÒNNÚA)

TÌNH YÊU VÀ HẬN THÙ

NGUYỄN THANH CẨM

«Viên cân bộ là thầy trưởng chùa, vững chắc, tu trưởng
bậc thượng giới. Do đó mà các bậc nhũn yếu phải đứng nhờ»
Chùa này ở đường lối chính mạng dân tộc, dân
chính, tu hành được vững chắc, sáng trưng lý pháp
chánh, tu lý các pháp, tu hành được vững chắc.
«Chùa phước bất lữ nhân là thờ... là bạn thân thế
giới, trong nước và trong ba cõi nhân loại»
«Vi vậy mới nhận được. Cho người ăn phật, đi
lưu rừng của mình, của gia đình mình lên trên lên trước
lý chí chúng con dân tộc. Đó là bậc chính bậc...»
Hồng đức lý gây lại, rồi nói:
«Bây giờ các lý do Chính-Hồng. Các lý do không
lý luận đi làm được. Nó không thể hiểu được để hiểu
thực chất đi thẳng thường để hiểu được đi thẳng, động
thức để hiểu các bậc thì khác nhau có dịp làm vậy, làm
được cách nhận biết như bậc từ người khác. Với đó,
bởi thời đại của mình, chúng ta trong là các bậc chính sách
mới, mới chuyển hướng mới và bất trong trong thập quốc
lý của Đảng»
Nghiên cứu mới, Viết chơi nghĩ để những câu văn

đang thể hiện văn chương có ảnh hưởng sâu đến tới nội
dung của một số cuốn... những thể thuyết chính trị, những
thuyết triết học có khả năng biến đổi nếp nghĩ hoạt sự suy
sắc của Hồ Chí Minh, một thời đại. Ảnh hưởng đến Kinh
thế của Hồ Chí Minh, Kinh Vệ của Pháp giáo, Phức tạp
Kinh Nam Hoa Kinh của Lão Tử, Kinh Khổng giáo, Đạo
đạo đến những tác phẩm của Voltaire, của Montesquieu,
Jean Jacques Rousseau đã có sức mạnh làm
chuyển có một nền quân chủ chuyên
ngự trị khắp Âu châu bằng thể kỷ, rồi
lên đến một nền quân chủ dân chủ của các quốc gia Á Châu.
giao ban này... chủ dân của các quốc gia Á Châu.
nhưng... đến một nền quân chủ dân chủ... Tân quân
văn học... Ảnh hưởng của Hồ Chí Minh, một thời đại, ảnh hưởng
của Hồ Chí Minh, Kinh Vệ của Pháp giáo, Phức tạp
Kinh Nam Hoa Kinh của Lão Tử, Kinh Khổng giáo, Đạo
đạo đến những tác phẩm của Voltaire, của Montesquieu,
Jean Jacques Rousseau đã có sức mạnh làm
chuyển có một nền quân chủ chuyên
ngự trị khắp Âu châu bằng thể kỷ, rồi
lên đến một nền quân chủ dân chủ của các quốc gia Á Châu.
giao ban này... chủ dân của các quốc gia Á Châu.
nhưng... đến một nền quân chủ dân chủ... Tân quân

[illegible]

(Cdo Nira)

VÌ SAO KHUYA CÔ ĐỘC

NGỌC LINH phỏng vấn

CHƯƠNG 26

Còn phải nghĩ cho kỷ năng có một đũa con sáu tuổi
đại. Thì thật... khi mà về nhà này. Bà cũng đã có một
đũa con bốn tuổi rồi.
Bà Phước quay lại nhìn Tâm thờ dè. Ông Lương như
bị nhọc nhằn nên được già thêm.
Ông đứng nhìn Tâm trẻ giữa mấy phút tuổi qua
đi.
— Còn nghĩ rằng me con già đi đâu nên được hạnh
phúc làm sao?
Từ trước đến nay. Bà cố gắng tránh đến đi, và bày
rõ công việc nên luôn là con me người dân địa phương, và bày
rõ công việc nên luôn là con me người dân địa phương.
Me con thương con như thể con, điều đó phải nói
đi con này. Me ghê, nhưng me con thương con không khác
đi con này. Con này là thương con con hơn con Hà.
Con Hà không phải là một người như anh này đi tránh tai
giếng mà là đi tránh tai.
Trong khi đó, thì con, lúc nói con cũng trong nhà để
người me đi mất, thì sao vậy? Con nói cho bà biết.
— Dù sao, dù sao là me ruột của con.

— Con nói đúng! Cũng vì thế mà Bà Mẹ con đã dùng
cách tìm tin đi làm cho con xem mẹ con bây giờ như thế
mà con có mặt như quên quên có ý, nhưng con vẫn
sao con đó... như thế thì đối với Lan, con đâu
thể nào quên được mẹ ruột nữa ư?

— Nhưng con Lan không bao giờ cho đến mẹ ruột con!

— Con con, thì sao con không quên mẹ ruột con được?

— Nhưng mẹ là mẹ ruột của con!

— Nhưng giờ giết chết:

— Ông ơi!

— Ông giữ mình không hiểu gì cả:

— Bà. Bà nói gì vậy?

— Ông! Ông để con nói:

— Thì bây giờ đánh con ra thì có sự thật vậy. Hơn
trăm năm, đó là một thực tế bị mất trong sự tiến
lên của... Con nghĩ rằng Phụng là kẻ thù của con
và bây giờ Bà nói thì con có biết Phụng là mẹ ruột
con, đúng một phần trăm của 1 Như thế thì con
là kẻ thù của mẹ ruột...!

— Bà nói con Lan, và Bà cũng sống sao, nhìn nhà
con...

Ông Iương tặc:

- Khi đó bà là ở dưới "nhà", và Bà là con một trong nhà tôi phải, lúc mới vào lúc tiếp được cha tôi về con.
- Sau cuộc hôn nhân, gia đình Bà Mất chủ Sở địa, nhưng Bà người vào tiếp chủ nhân nhà mới không thể vào để được và lúc đó Bà quen biết với Phươg,...
- Lúc Bà sinh con bà ở dưới nhà Bà không phải được Bà chủ nhân này là cháu họ Phươg. Rồi một lần cháu Phươg đi đến và Tầm...
- Ông nhìn Tầm rồi:
- Lúc đó Bà chủ quyết định đi được thì mới lên con và bắt buộc phải đem con cháu được về và xem con như một.
- Mới Phươg nhận tiếp đi với con như thế là rất, nếu không con sẽ mất quyền lợi và danh nghĩa.

(50N 40E)

